

Kristus Sønnen

Angående Hans status
som Guds enbårne Sønn,
Menneskesønnen,
& Guds førstefødte Sønn

I dette universet er det en unik Person, som alene er både Gud og menneske. På grunn av Ham er Gud ikke lenger så langt borte at vi ikke kan kjenne Ham, ei heller så abstrakt at vi ikke kan erfare Ham. I denne unike Personen har Gud og mennesket blitt brakt sammen og er blitt én. Gjennom Ham har den guddommelige natur blitt åpenbart blant mennesker, og er blitt gjort tilgjengelig for mennesket slik at det kunne ta del i den (2 Pet. 1:4). Gjennom Ham har den menneskelige natur blitt løftet opp til det evige planet slik at Gud for alltid kan bli åpenbart gjennom mennesket. Denne unike Personen er Herren Jesus Kristus. Han er alt i alt vidunderlig og nyter mange posisjoner som både Gud og menneske. Likevel, når vi bare fokuserer på tre av Hans posisjoner, oppdager vi at Han er Gud som er blitt menneske for vår nytelse og for Hans uttrykk i evigheten. Dette ser vi når vi betrakter Kristus som Guds enbårne Sønn, Som Menneskesønnen, og som Guds førstefødte Sønn.

Guds enbårne Sønn

Vår forståelse av Gud er nødvendigvis basert utelukkende på Bibelen, for Bibelen er den unike nedtegnelsen gitt til mennesket av Gud angående Seg Selv. I følge åpenbaringen i både Det Gamle og Det Nye Testamentet, de to seksjonene i Bibelen, er det én Gud i dette universet, og denne Gud er Treenig. Det betyr at Han på samme tid er én og tre. Vår rasjonelle fornuft vil foreslå at det er tre Guder, men den rene åpenbaringen i Skriftene forteller oss at det ikke er slik. Gud er én (5 Mos. 6:4; 1 Kor. 8:4), og likevel er Han Faderen, Sønnen, og Ånden (Matt. 28:19; 2 Kor. 13:14). Faderen er fullstendig Gud, Sønnen er fullstendig Gud, og Ånden er fullstendig Gud. De Tre er ikke atskilte i det hele tatt, for de bor gjensidig i hverandre. Men de er visselig distinkte, som navnene *Faderen*, *Sønnen*, og *Ånden* antyder. Faderen er kilden, Sønnen er uttrykket, og Ånden er overføringen i Guddommen.

Bibelen kaller den Andre i Guddommen Guds enbårne Sønn (Joh. 1:14, 18; 3:16, 18; 1 Joh. 4:9). Denne vidunderlige tittelen forteller oss mye om Kristus. Som den enbårne Sønn, er Han av det samme vesen som Faderen og Ånden. Hele Guddommens fylde bor i Ham (Kol. 2:9). Det betyr at Han besitter hele Guds vesen med alle Hans unike egenskaper. Han er helt og fullt Gud. Når Bibelen henviser til Ham som den enbårne, menes det ikke at Han på noe tidspunkt i evigheten ble født av Gud og at det var en tid da Han ikke eksisterte, tvert imot er Han evig Gud (Heb. 1:12; 7:3). Hans fødsel henviser ikke til en hendelse, men til et evig forhold til Faderen. Faderen er Sønnens evige kilde, og Sønnen er Faderens evige uttrykk. Før tiden og før skapelsen var Kristus evig med Gud og Kristus var evig Gud (Joh. 1:1). I Guddommen uttrykker Han alene Gud, for Han er Guds *enbårne Sønn*.

Menneskesønnen

Selv om Gud er utenom tiden kom Han en dag inn i Sin skapelse og ble et menneske i tiden. Tenk deg hvor fantastisk det er at den evige Gud ble et menneske. Og Han var i sannhet menneske. Han ble unnfanget i livmoren til en jomfru (Mat. 1:20), og ble født som et ekte menneskebarn. Likevel var Han fremdeles den perfekte og fullstendige Gud. Matteus skriver: ”Alt dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som Herren hadde sagt ved profeten: Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel—det betyr: Med oss er Gud.” (1:22-23). Jesus Kristus er vår Emmanuel: Han er Gud med oss, Han er Gud i mennesket. Ved Sin inkarnasjon tok Kristus på Seg vår menneskelige natur. Han er fremdeles den evige Gud som har den guddommelige vesen med den guddommelige natur, men Han er også det perfekte mennesket som har den menneskelige natur. I Kristus er derfor både det guddommelige og det menneskelige.

I Sin inkarnasjon blir Kristus kalt Menneskesønnen (Matt. 12:8, 40; Mark. 8:31, 38; Luk. 19:10; 22:69; Joh. 3:13; 6:53; 13:31). Dette er en annen av Kristi vidunderlige titler, for den viser at Kristus er et ekte menneske og den perfekte representanten for vår rase. Selv om Han tok del i blod og kjøtt (Heb. 2:14) som vi gjør, har Han ikke den syndefulle bestanddelen som vi har—Han er uten synd (Heb. 4:15; 2 Kor. 5:21). I løpet av sitt liv på jorden begikk Han ingen synd (1 Pet. 2:22). Derfor er Han som Menneskesønnen det perfekte mennesket.

Kristus var på den tid Guds enbårne Sønn, den fullstendige Gud i Sin guddommelighet. I sin menneskelighet var Han også Menneskesønnen, det perfekte mennesket. Dette vidunderlige Gudmennesket levde et fullt guddommelig menneskelig liv på jorden for så å gå til korset for å dø for våre synder. Som Menneskesønnen var Han i stand til å lide straffen for syndene til hele menneskeheten (Gal. 1:4; Rom. 5:8), og som Guds sønn var Han i stand til å fremskaffe, gjennom Ånden, en evig frelse for oss (Heb. 9:12). Bare denne unike Personen kunne utføre en slik evig gjensløsning, fordi Han både er guddommelig og menneskelig.

Guds førstefødte Sønn

Etter sin død på korset ble Kristus oppreist fra de døde (1 Kor. 15:4). Kun Hans menneskelighet hadde dødd, men ved kraft av Sin guddommelighet ble Hans menneskelighet oppstanden fra graven. Om morgenen oppstandelsesdagen erklærte Han at Hans disipler nå var Hans brødre og at Hans Far nå var deres Far (Joh. 20:17). Ved dette gjorde Han det klart at vi som tror på Ham nå er Guds sønner (Gal. 3:26; Joh. 1:12; Rom. 8:14). Gjennom Sin oppstandelse ble Han Guds førstefødte Sønn (Rom. 8:29), og vi som tror på Ham ble mange brødre, de mange Guds sønner (Heb. 2:10; 1 Pet. 1:3).

Tidligere, før Hans inkarnasjon, var Kristus Guds enbårne Sønn. Dette sikter til Hans guddommelighet og til Hans identitet i Guddommen. Han er evig Guds enbårne Sønn, og som dette kan Han aldri ha brødre. Likevel kunngjør Skriftene at Han også er den førstefødte blant mange brødre (Rom. 8:29). Dette viser til Ham i oppstandelsen, da Han ble herliggjort til å være Guds Sønn både i Sin guddommelighet og i Sin menneskelighet. Apostelen Paulus talte om dette: ”Dette har Gud oppfylt for oss, deres barn, da han oppreiste Jesus. Slik det står skrevet i den annen salme: Du er min Sønn, jeg har født deg i dag.” (Ap. gj. 13:33). Da Kristus ble oppstanden, ble Hans menneskelighet også født til å være Guds Sønn. I Sin guddommelighet var Han allerede Guds enbårne Sønn, men gjennom Hans oppstandelse ble Hans menneskelighet også Guds Sønn, og veien for oss til å bli Guds mange sønner ble åpnet. I et annet skriftsted skriver Paulus at Kristus ”etter hellighets Ånd er godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde, Jesus Kristus, vår Herre.” (Rom. 1:4). Som den enbårne har Kristus aldri behøvd å bli utpekt til å være Guds Sønn, men gjennom Sin oppstandelse ble Kristi menneskelighet bestemt å være Guds Sønn i kraft. Nå er Han Guds Sønn både i Sin guddommelighet og i Sin menneskelighet. Hans menneskelighet er blitt ”Sønnifisert” og oppløftet til det evige planet. I dag er Kristus som den enbårne Sønnen i sin guddommelighet, og som Menneskesønnen, i sin menneskelighet Guds førstefødte Sønn.

Sannheten angående Kristi person er gode nyheter for vår frelse. Den evige enbårne Guds Sønn ble Menneskesønnen, som døde for våre synder og ble reist for vår godkjennelse ovenfor God (Rom. 4:25); og i oppstandelsen ble dette Gudmennesket Guds førstefødte Sønn, som gjør oss som tror på Ham til Hans mange brødre, de mange Guds sønner. Vi, som en gang var syndere, kan bli Guds sønner ved å omvende oss fra våre synder og tro på Kristus. Dette er Hans frelse til mennesket.